

I

(Akty ustawodawcze)

DYREKTYWY

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY 2014/95/UE

z dnia 22 października 2014 r.

zmieniająca dyrektywę 2013/34/UE w odniesieniu do ujawniania informacji niefinansowych i informacji dotyczących różnorodności przez niektóre duże jednostki oraz grupy

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 50 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W komunikacie zatytułowanym „Akt o jednolitym rynku — Dwanaście dźwigni na rzecz pobudzenia wzrostu gospodarczego i wzmocnienia zaufania — »Wspólnie na rzecz nowego wzrostu gospodarczego«,” przyjętym w dniu 13 kwietnia 2011 r., Komisja wskazała na potrzebę zwiększenia przejrzystości informacji społecznych i środowiskowych przekazywanych przez jednostki ze wszystkich sektorów do podobnie wysokiego poziomu we wszystkich państwach członkowskich. Jest to w pełni spójne z możliwością wprowadzenia przez państwa członkowskie, w stosownych przypadkach, wymogów dotyczących dalszych udoskonaleń w zakresie przejrzystości przekazywanych przez jednostki informacji niefinansowych, co z natury rzeczy wymaga ciągłych starań.
- (2) O potrzebie udoskonalenia ujawniania przez jednostki informacji społecznych i środowiskowych, poprzez przedstawienie odpowiedniego wniosku ustawodawczego, przypomniano w komunikacie Komisji zatytułowanym „Odnowiona strategia UE na lata 2011–2014 dotycząca społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw”, przyjętym w dniu 25 października 2011 r.
- (3) W swoich rezolucjach z dnia 6 lutego 2013 r. zatytułowanych „Społeczna odpowiedzialność przedsiębiorstw: rozliczalne, przejrzyste i odpowiedzialne zachowanie przedsiębiorstw a trwały wzrost” oraz „Społeczna odpowiedzialność przedsiębiorstw: dbanie o interesy obywateli a droga do trwałego ożywienia gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu” Parlament Europejski podkreślił znaczenie ujawniania przez przedsiębiorstwa informacji na temat zrównoważonego rozwoju, takich jak informacje dotyczące czynników społecznych i środowiskowych, z myślą o określeniu zagrożeń dla zrównoważonego rozwoju oraz zwiększeniu zaufania inwestorów i konsumentów. Istotnie, ujawnianie informacji niefinansowych ma podstawowe znaczenie dla zarządzania przemianą w kierunku zrównoważonej gospodarki światowej poprzez połączenie długoterminowej rentowności ze sprawiedliwością społeczną i ochroną środowiska. W tym kontekście ujawnianie informacji niefinansowych pomaga w dokonywaniu pomiaru, nadzorze i zarządzaniu w odniesieniu do wyników jednostek oraz ich wpływu na społeczeństwo. Dlatego Parlament Europejski wezwał Komisję, aby przedstawiła wniosek ustawodawczy dotyczący ujawniania informacji niefinansowych przez jednostki, pozwalający na dużą elastyczność działania, tak aby uwzględnić wielowymiarowy charakter społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw oraz różnorodność realizowanych przez przedsiębiorstwa strategii w zakresie społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw, jednocześnie dbając o odpowiednią porównywalność w celu uwzględnienia potrzeb inwestorów i innych zainteresowanych podmiotów, a także potrzeby zapewnienia konsumentom łatwego dostępu do informacji na temat wpływu przedsiębiorstw na społeczeństwo.

⁽¹⁾ Dz.U. C 327 z 12.11.2013, s. 47.

⁽²⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 15 kwietnia 2014 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 29 września 2014 r.

- (4) Koordynacja przepisów krajowych dotyczących ujawniania informacji niefinansowych przez niektóre duże jednostki leży w interesie zarówno samych jednostek, jak i akcjonariuszy, współników i innych zainteresowanych stron. Koordynacja na tym polu jest konieczna, ponieważ większość tych jednostek działa w więcej niż jednym państwie członkowskim.
- (5) Niezbędne jest także ustanowienie pewnych minimalnych wymogów prawnych odnośnie do zakresu informacji, które powinny być podawane do publicznej wiadomości oraz do wiadomości właściwych organów przez jednostki na terenie całej Unii. Jednostki objęte zakresem stosowania niniejszej dyrektywy powinny dawać prawidłowy i pełny obraz swojej polityki, wyników oraz ryzyka.
- (6) Aby zwiększyć spójność i porównywalność informacji niefinansowych ujawnianych na terytorium Unii, niektóre duże jednostki powinny przygotowywać oświadczenie na temat informacji niefinansowych zawierające informacje dotyczące przynajmniej kwestii środowiskowych, społecznych i pracowniczych, poszanowania praw człowieka, przeciwdziałania korupcji i łapownictwu. Sprawozdanie takie powinno zawierać opis polityki, wyników oraz ryzyka związanych z tymi sprawami oraz powinno być włączane do sprawozdania z działalności danej jednostki. Oświadczenie na temat informacji niefinansowych powinno też zawierać informacje na temat procesów należytej staranności wdrażanych przez jednostkę, również — w stosownych przypadkach i na zasadzie proporcjonalności — w odniesieniu do jej łańcuchów dostaw i podwykonawców, w celu identyfikacji obecnego lub potencjalnego negatywnego wpływu, zapobieżenia mu lub złagodzenia go. Państwa członkowskie powinny mieć możliwość zwolnienia jednostek objętych niniejszą dyrektywą z obowiązku przygotowania oświadczenia na temat informacji niefinansowych, jeżeli przedstawione zostanie odrębne sprawozdanie dotyczące tego samego roku obrotowego i równoważne pod względem treści.
- (7) W przypadku gdy jednostki zobowiązane są do przygotowania sprawozdania niefinansowego, sprawozdanie to powinno zawierać, w odniesieniu do kwestii środowiskowych, szczegółowe informacje na temat obecnego i przewidywanego wpływu działalności jednostki na środowisko oraz, w stosownych przypadkach, na zdrowie i bezpieczeństwo, wykorzystywanie energii odnawialnej lub nieodnawialnej, emisję gazów cieplarnianych, zużycie wody i zanieczyszczenie powietrza. W odniesieniu do spraw społecznych i pracowniczych, informacje przedstawione w sprawozdaniu mogą dotyczyć działań podejmowanych w celu zapewnienia równouprawnienia płci, wdrożenia podstawowych konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy, warunków pracy, dialogu społecznego, poszanowania prawa pracowników do informacji i do wyrażania opinii, poszanowania praw związków zawodowych, bezpieczeństwa i higieny pracy oraz dialogu ze społecznościami lokalnymi lub działań podejmowanych w celu zapewnienia ochrony i rozwoju tych społeczności. W odniesieniu do praw człowieka oraz walki z korupcją i łapownictwem, oświadczenie na temat informacji niefinansowych może zawierać informacje na temat zapobiegania naruszaniu praw człowieka lub na temat stosowanych instrumentów walki z korupcją i łapownictwem.
- (8) Jednostki objęte niniejszą dyrektywą powinny przekazywać dostateczne informacje na temat kwestii, które wyróżniają się jako mogące z wysokim prawdopodobieństwem spowodować wystąpienie głównych ryzyk związanych z dotkliwymi skutkami, a także na temat ryzyk, które już wystąpiły. Dotkliwość takich skutków powinno się oceniać na podstawie ich zakresu i stopnia. Ryzyka niekorzystnego wpływu mogą wynikać z własnej działalności jednostki lub być związane z prowadzonymi przez nią operacjami oraz — w stosownych przypadkach i na zasadzie proporcjonalności — jej produktami, usługami i stosunkami gospodarczymi, co obejmuje łańcuchy dostaw i podwykonawców. Nie powinno to prowadzić do nakładania zbędnych dodatkowych obciążeń administracyjnych na małe i średnie przedsiębiorstwa.
- (9) Udostępniając te informacje, jednostki objęte niniejszą dyrektywą mogą opierać się na krajowych zasadach ramowych, unijnych zasadach ramowych, takich jak system ekzarządzania i audytu (EMAS), lub na międzynarodowych zasadach ramowych, takich jak inicjatywa ONZ Global Compact, wytyczne ONZ dotyczące biznesu i praw człowieka wdrażające ramy ONZ „Ochrona, poszanowanie i naprawa”, wytyczne Organizacji Współpracy Regionalnej i Rozwoju (OECD) dla przedsiębiorstw wielonarodowych, norma Międzynarodowej Organizacji Normalizacyjnej ISO 26000, trójstronna deklaracja zasad Międzynarodowej Organizacji Pracy dotyczących przedsiębiorstw wielonarodowych i polityki społecznej, Globalna Inicjatywa Sprawozdawcza lub inne uznane międzynarodowe zasady ramowe.
- (10) Państwa członkowskie powinny zapewnić istnienie dostatecznych i skutecznych środków gwarantujących ujawnianie informacji niefinansowych przez jednostki zgodnie z niniejszą dyrektywą. W tym celu państwa członkowskie powinny zapewnić istnienie skutecznych procedur krajowych umożliwiających wyegzekwowanie dopełniania obowiązków określonych w niniejszej dyrektywie oraz dostępność tych procedur dla wszystkich osób fizycznych i prawnych, w których uzasadnionym interesie jest, zgodnie z prawem krajowym, zapewnienie przestrzegania przepisów niniejszej dyrektywy.
- (11) W pkt 47 dokumentu końcowego przyjętego podczas konferencji ONZ Rio+20, zatytułowanego „Takiej przyszłości chcemy”, podkreśla się wagę sprawozdawczości przedsiębiorstw w zakresie zrównoważonego rozwoju i zachęca się jednostki, w stosownych przypadkach, do rozważenia możliwości uwzględniania informacji dotyczących zrównoważonego rozwoju w ich cyklach sprawozdawczych. Zachęca się w nim także przemysł, zainteresowane rządy i odpowiednie zainteresowane strony, aby rozwijały modele najlepszych praktyk, w stosownych przypadkach za pomocą systemu ONZ, i wspomagały działania mające na celu integrację informacji finansowych i niefinansowych, biorąc pod uwagę doświadczenie płynące z istniejących już zasad ramowych.

- (12) Uzyskanie przez inwestorów dostępu do informacji niefinansowych stanowi ważny krok na drodze do stworzenia — do roku 2020 — zachęt rynkowych i politycznych, które nagradzałyby inwestycje przedsiębiorstw w wydajność, w ramach planu działania na rzecz zasobooszczędnej Europy.
- (13) W konkluzjach ze swojego posiedzenia w dniach 24–25 marca 2011 r. Rada Europejska wezwała do zmniejszenia ogólnych obciążeń regulacyjnych, zwłaszcza w odniesieniu do małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP), zarówno na poziomie europejskim, jak i krajowym, a także zaproponowała środki zwiększające wydajność, podczas gdy strategia „Europa 2020” na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu ma na celu poprawę otoczenia biznesowego MŚP oraz promowanie ich umiędzynarodowienia. Zgodnie z zasadą „najpierw myśl na małą skalę” nowe wymogi dotyczące ujawniania informacji powinny mieć zatem zastosowanie jedynie do niektórych dużych jednostek i grup.
- (14) Zakres tych wymogów dotyczących ujawniania informacji niefinansowych powinien być określony poprzez odniesienie do średniej liczby pracowników, sumy bilansowej i obrotów netto. MŚP należy zwolnić z dodatkowych wymogów, a obowiązek ujawnienia oświadczenia na temat informacji niefinansowych powinien być nałożony jedynie na te duże jednostki, które są jednostkami interesu publicznego, i na te jednostki interesu publicznego, które są jednostkami dominującymi dużej grupy, w obu przypadkach o średniej liczbie pracowników wyższej niż 500, w ujęciu skonsolidowanym w przypadku grupy. Nie powinno to uniemożliwiać państwom członkowskim nałożenia wymogu ujawniania informacji niefinansowych na jednostki i grupy inne niż jednostki objęte niniejszą dyrektywą.
- (15) Wiele jednostek objętych zakresem dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE⁽¹⁾ należy do grup jednostek. Należy zatem sporządzać skonsolidowane sprawozdania z działalności, aby informacje dotyczące takich grup jednostek mogły być przekazywane członkom grupy oraz osobom trzecim. Przepisy krajowe regulujące skonsolidowane sprawozdania z działalności powinny zatem być skoordynowane w celu zapewnienia porównywalności i spójności informacji, które jednostki powinny ogłaszać w Unii.
- (16) Zadaniem biegłych rewidentów i firm audytorskich powinno być jedynie sprawdzenie, czy przedstawiono oświadczenie na temat informacji niefinansowych lub odrębne sprawozdanie. Ponadto państwa członkowskie powinny mieć możliwość nałożenia wymogu weryfikacji informacji zawartych w oświadczeniu na temat informacji niefinansowych lub odrębnym sprawozdaniu przez niezależny podmiot świadczący usługi atestacyjne.
- (17) Aby ułatwić ujawnianie informacji niefinansowych przez jednostki, Komisja powinna przygotować niewiążące wytyczne, w tym ogólne i sektorowe niefinansowe kluczowe wskaźniki wyników. Komisja powinna uwzględniać aktualne najlepsze praktyki, rozwój sytuacji międzynarodowej oraz wyniki odnośnych inicjatyw Unii. Komisja powinna prowadzić odpowiednie konsultacje, w tym z właściwymi zainteresowanymi stronami. Odnosząc się do aspektów środowiskowych, Komisja powinna brać pod uwagę co najmniej użytkowanie gruntów, zużycie wody, emisję gazów cieplarnianych oraz zużycie materiałów.
- (18) Zróżnicowanie kompetencji i poglądów członków organów administrujących, zarządzających i nadzorczych w jednostkach sprzyja dobremu zrozumieniu organizacji przedsiębiorstwa i działalności danej jednostki. Pozwala to członkom tych organów na konstruktywne kwestionowanie decyzji kierownictwa oraz na większą otwartość wobec innowacyjnych pomysłów, zapobiegając tym samym zjawisku ujednoczenia poglądów wśród członków organów jednostki, tzw. myśleniu grupowemu. Tym samym przyczynia się to do skutecznego nadzoru nad kierownictwem i dobrego zarządzania jednostką. Dlatego też ważne jest, aby zwiększyć przejrzystość w zakresie stosowanej polityki różnorodności. Dzięki temu uczestnicy rynku byłiby poinformowani o stosowaniu zasad ładu korporacyjnego, a jednostki odczuwałyby pośredni nacisk, aby wprowadzić większe zróżnicowanie składu swoich organów.
- (19) Obowiązek ujawniania informacji na temat polityki różnorodności w organach administrujących, zarządzających i nadzorczych w zakresie aspektów takich, jak na przykład wiek, płeć lub wykształcenie i doświadczenie zawodowe, powinien mieć zastosowanie jedynie do niektórych dużych jednostek. Zgodnie z art. 20 dyrektywy 2013/34/UE ujawnione informacje dotyczące polityki różnorodności powinny stanowić część oświadczenia o stosowaniu zasad ładu korporacyjnego. Jeżeli polityka różnorodności nie jest stosowana, nie powinno być obowiązku jej wprowadzenia, jednak w oświadczeniu o stosowaniu zasad ładu korporacyjnego należy zawrzeć wyraźne wyjaśnienie takiej decyzji.

(¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie rocznych sprawozdań finansowych, skonsolidowanych sprawozdań finansowych i powiązanych sprawozdań niektórych rodzajów jednostek, zmieniająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/43/WE oraz uchylająca dyrektywy Rady 78/660/EWG i 83/349/EWG (Dz.U. L 182 z 29.6.2013, s. 19).

- (20) Odnotowano inicjatywy na szczeblu Unii, w tym sprawozdawczość w podziale na kraje w odniesieniu do niektórych sektorów, a także odniesienia Rady Europejskiej, zawarte w jej konkluzjach z dnia 22 maja 2013 r. i 19–20 grudnia 2013 r., do sprawozdawczości w podziale na kraje w przypadku dużych spółek i grup oraz podobne przepisy dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE⁽¹⁾, jak również międzynarodowe wysiłki na rzecz poprawy przejrzystości sprawozdawczości finansowej. W kontekście G8 i G20 zwrócono się do OECD o sporządzenie standardowego formularza sprawozdawczego dla jednostek wielonarodowych, służącego informowaniu organów podatkowych o osiągniętych zyskach i zapłaconych podatkach na całym świecie. Takie działania stanowią uzupełnienie propozycji zawartych w niniejszej dyrektywie, jako środki właściwe do danych celów.
- (21) Ponieważ cel niniejszej dyrektywy, a mianowicie zwiększenie znaczenia, spójności i porównywalności informacji ujawnianych przez niektóre duże jednostki i grupy na terenie Unii, nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na jego skutki możliwe jest jego lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.
- (22) Niniejsza dyrektywa nie narusza praw podstawowych ani zasad uznanych w szczególności w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, w tym takich jak swoboda działalności gospodarczej, poszanowanie życia prywatnego oraz ochrona danych osobowych. Niniejsza dyrektywa powinna być wykonywana zgodnie z tymi prawami i zasadami.
- (23) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 2013/34/UE,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Zmiany w dyrektywie 2013/34/UE

W dyrektywie 2013/34/UE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 19a

Oświadczenie na temat informacji niefinansowych

1. Duże jednostki, które są jednostkami interesu publicznego, przekraczające na dzień bilansowy kryterium średniej liczby 500 pracowników w ciągu roku obrotowego, ujmują w sprawozdaniu z działalności oświadczenie na temat informacji niefinansowych zawierające informacje — w stopniu niezbędnym do zrozumienia rozwoju, wyników i sytuacji jednostki oraz wpływu jej działalności — dotyczące co najmniej kwestii środowiskowych, społecznych i pracowniczych, poszanowania praw człowieka, przeciwdziałania korupcji i łapownictwu, w tym:

- a) krótki opis modelu biznesowego jednostki;
- b) opis polityk stosowanych przez jednostkę w odniesieniu do tych kwestii, w tym do wdrożonych procesów należytej staranności;
- c) wynik tych polityk;

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 338).

- d) główne ryzyka związane z tymi kwestiami, powiązane z operacjami jednostki, w tym — w stosownych przypadkach i na zasadzie proporcjonalności — jej stosunkami gospodarczymi, produktami lub usługami, które mogą wywierać niekorzystny wpływ w tych dziedzinach, oraz sposób zarządzania tymi ryzykami przez jednostkę;
- e) niefinansowe kluczowe wskaźniki wyników związane z daną działalnością.

Jeżeli jednostka nie stosuje żadnej polityki odnośnie do przynajmniej jednej z wymienionych kwestii, w oświadczeniu na temat informacji niefinansowych podaje się dokładne wyjaśnienie uzasadniające taką decyzję.

Oświadczenie na temat informacji niefinansowych, o którym mowa w akapicie pierwszym, w odpowiednich przypadkach zawiera również odniesienia do kwot wykazanych w rocznych sprawozdaniach finansowych oraz dodatkowe objaśnienia z nimi związane.

Państwa członkowskie mogą pozwolić na pominięcie, w wyjątkowych przypadkach, informacji dotyczących oczekiwanych wydarzeń lub spraw będących przedmiotem toczących się negocjacji, jeżeli — zgodnie z należyte uzasadnioną opinią członków organów administrujących, zarządczych i nadzorczych, którzy działają w ramach kompetencji przypisanych im na mocy prawa krajowego i na których spoczywa wspólna odpowiedzialność za tę opinię — ujawnienie takich informacji miałooby poważnie szkodliwy wpływ na sytuację handlową jednostki, pod warunkiem że takie pominięcie nie uniemożliwia prawidłowego i obiektywnego zrozumienia rozwoju, wyników i sytuacji jednostki oraz wpływu jej działalności.

Wymagając ujawnienia informacji, o których mowa w akapicie pierwszym, państwa członkowskie przewidują, że jednostki mogą opierać się na krajowych, unijnych lub międzynarodowych zasadach ramowych, przy czym wówczas jednostki wskazują, z jakich zasad ramowych korzystały.

2. Jednostki spełniające obowiązek określony w ust. 1 uznaje się za spełniające obowiązek związany z analizą informacji niefinansowych określony w art. 19 ust. 1 akapit trzeci.

3. Jednostka będąca jednostką zależną nie podlega obowiązkowi określonemu w ust. 1, o ile jednostka ta i jej jednostki zależne objęte są skonsolidowanym sprawozdaniem z działalności lub odrębnym sprawozdaniem innej jednostki, sporządzanym zgodnie z art. 29 i z niniejszym artykułem.

4. Jeżeli jednostka sporządza odrębne sprawozdanie obejmujące ten sam rok obrotowy — niezależnie od tego, czy oparte jest ono na krajowych, unijnych lub międzynarodowych zasadach ramowych, czy też nie — i zawierające informacje wymagane do sporządzenia oświadczenia na temat informacji niefinansowych zgodnie z ust. 1, państwa członkowskie mogą zwolnić tę jednostkę z obowiązku sporządzenia oświadczenia na temat informacji niefinansowych określonego w ust. 1, o ile takie odrębne sprawozdanie:

- a) jest publikowane wraz ze sprawozdaniem z działalności zgodnie z art. 30; lub
- b) jest podawane do publicznej wiadomości w rozsądnym terminie, nieprzekraczającym sześciu miesięcy po dniu bilansowym, na stronie internetowej jednostki, i odniesienie do niego znajduje się w sprawozdaniu z działalności.

Ust. 2 stosuje się odpowiednio do jednostek sporządzających odrębne sprawozdanie, o którym mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu.

5. Państwa członkowskie zapewniają sprawdzenie przez biegłego rewidenta lub firmę audytorską, czy przedstawiono oświadczenie na temat informacji niefinansowych, o którym mowa w ust. 1, lub odrębne sprawozdanie, o którym mowa w ust. 4.

6. Państwa członkowskie mogą wymagać, aby informacje zawarte w oświadczeniu na temat informacji niefinansowych, o którym mowa w ust. 1, lub w odrębnym sprawozdaniu, o którym mowa w ust. 4, zostały zweryfikowane przez niezależny podmiot świadczący usługi atestacyjne.”;

2) w art. 20 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 dodaje się literę w brzmieniu:

„g) opis polityki różnorodności stosowanej do organów administrujących, zarządzających i nadzorczych jednostki w odniesieniu do aspektów takich jak na przykład wiek, płeć lub wykształcenie i doświadczenie zawodowe, celów tej polityki różnorodności, sposobu jej realizacji oraz skutków w danym okresie sprawozdawczym. Jeżeli nie stosuje się takiej polityki, oświadczenie zawiera wyjaśnienie takiej decyzji.”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Biegły rewident lub firma audytorska wydaje opinię zgodnie z art. 34 ust. 1 akapit drugi dotyczącą informacji opracowanych na mocy ust. 1 lit. c) i d) niniejszego artykułu oraz sprawdza, czy informacje, o których mowa w ust. 1 lit. a), b), e), f) i g) niniejszego artykułu, zostały przedstawione.”;

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Państwa członkowskie mogą zwolnić jednostki, o których mowa w ust. 1, które wyemitowały jedynie papiery wartościowe inne niż akcje dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 14 dyrektywy 2004/39/WE, ze stosowania ust. 1 lit. a), b), e), f) i g) niniejszego artykułu, chyba że jednostki takie wyemitowały akcje będące przedmiotem obrotu w ramach wielostronnej platformy obrotu w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 15 dyrektywy 2004/39/WE.”;

d) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„5. Niezależnie od art. 40, ust. 1 lit. g) nie ma zastosowania do małych i średnich jednostek.”;

3) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 29a

Skonsolidowane oświadczenie na temat informacji niefinansowych

1. Jednostki interesu publicznego, które są jednostkami dominującymi dużej grupy przekraczającej na dzień bilansowy, w ujęciu skonsolidowanym, kryterium średniej liczby 500 pracowników w ciągu roku obrotowego, ujmują w skonsolidowanym sprawozdaniu z działalności skonsolidowane oświadczenie na temat informacji niefinansowych zawierające informacje — w stopniu niezbędnym do zrozumienia rozwoju, wyników i sytuacji jednostki oraz wpływu jej działalności — dotyczące przynajmniej kwestii środowiskowych, społecznych i pracowniczych, poszanowania praw człowieka, przeciwdziałania korupcji i łapownictwu, w tym:

- a) krótki opis modelu biznesowego grupy;
- b) opis polityk stosowanych przez grupę odnośnie do tych kwestii, w tym do wdrożonych procesów należytej staranności;
- c) wynik tych polityk;
- d) główne ryzyka związane z tymi kwestiami, powiązane z operacjami grupy, w tym — w stosownych przypadkach i na zasadzie proporcjonalności — jej stosunkami gospodarczymi, produktami lub usługami, które mogą wywierać niekorzystny wpływ w tych dziedzinach, oraz sposób zarządzania tymi ryzykami przez grupę;
- e) niefinansowe kluczowe wskaźniki wyników związanych z daną działalnością.

Jeżeli grupa nie stosuje żadnej polityki odnośnie do przynajmniej jednej z wymienionych kwestii, w skonsolidowanym oświadczeniu na temat informacji niefinansowych podaje się dokładne wyjaśnienie uzasadniające taką decyzję.

Skonsolidowane oświadczenie na temat informacji niefinansowych, o którym mowa w akapicie pierwszym, w odpowiednich przypadkach zawiera również odniesienia do kwot wykazanych w skonsolidowanych sprawozdaniach finansowych oraz dodatkowe objaśnienia z nimi związane.

Państwa członkowskie mogą pozwolić na pominięcie, w wyjątkowych przypadkach, informacji dotyczących oczekiwanych wydarzeń lub spraw będących przedmiotem toczących się negocjacji, jeżeli — zgodnie z należytą opinią członków organów administrujących, zarządczych i nadzorczych, którzy działają w ramach kompetencji przypisanych im na mocy prawa krajowego i na których spoczywa wspólna odpowiedzialność za tę opinię — ujawnienie takich informacji miałooby poważnie szkodliwy wpływ na sytuację handlową grupy, pod warunkiem że takie pominięcie nie uniemożliwia prawidłowego i obiektywnego zrozumienia rozwoju, wyników i sytuacji grupy oraz wpływu jej działalności.

Wymagając ujawnienia informacji, o których mowa w akapicie pierwszym, państwa członkowskie przewidują, że jednostka dominująca może opierać się na krajowych, unijnych lub międzynarodowych zasadach ramowych, przy czym wówczas jednostka dominująca wskazuje, z jakich zasad ramowych korzystała.

2. Jednostkę dominującą spełniającą obowiązek określony w ust. 1 uznaje się za spełniającą obowiązek związany z analizą informacji niefinansowych określony w art. 19 ust. 1 akapit trzeci i w art. 29.

3. Jednostka dominująca będąca jednocześnie jednostką zależną nie podlega obowiązkowi określonemu w ust. 1, o ile ta jednostka dominująca i jej jednostki zależne objęte są skonsolidowanym sprawozdaniem z działalności lub odrębnym sprawozdaniem innej jednostki, sporządzanym zgodnie z art. 29 i z niniejszym artykułem.

4. Jeżeli jednostka dominująca sporządza odrębne sprawozdanie obejmujące ten sam rok obrotowy i dotyczące całej grupy — niezależnie od tego, czy oparte jest ono na krajowych, unijnych lub międzynarodowych zasadach ramowych, czy też nie — i zawierające informacje wymagane do sporządzenia skonsolidowanego oświadczenia na temat informacji niefinansowych zgodnie z ust. 1, państwa członkowskie mogą zwolnić tę jednostkę dominującą z obowiązku sporządzania skonsolidowanego oświadczenia na temat informacji niefinansowych określonego w ust. 1, o ile takie odrębne sprawozdanie:

- a) jest publikowane wraz ze skonsolidowanym sprawozdaniem z działalności zgodnie z art. 30; lub
- b) jest podawane do publicznej wiadomości w rozsądnym terminie, nieprzekraczającym sześciu miesięcy po dniu bilansowym, na stronie internetowej jednostki dominującej, i odniesienie do niego znajduje się w skonsolidowanym sprawozdaniu z działalności.

Ust. 2 stosuje się odpowiednio do jednostek dominujących sporządzających odrębne sprawozdanie, o którym mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu.

5. Państwa członkowskie zapewniają sprawdzenie przez biegłego rewidenta lub firmę audytorską, czy przedstawiono skonsolidowane oświadczenie na temat informacji niefinansowych, o którym mowa w ust. 1, lub odrębne sprawozdanie, o którym mowa w ust. 4.

6. Państwa członkowskie mogą wymagać, aby informacje zawarte w skonsolidowanym oświadczeniu na temat informacji niefinansowych, o którym mowa w ust. 1, lub w odrębnym sprawozdaniu, o którym mowa w ust. 4, zostały zweryfikowane przez niezależny podmiot świadczący usługi atestacyjne.”;

4) art. 33 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Państwa członkowskie zapewniają, aby członkowie organów administrujących, zarządzających i nadzorczych jednostki — działający w ramach kompetencji przyznanych im na mocy przepisów prawa krajowego — wspólnie odpowiadali za zapewnienie, by:

- a) roczne sprawozdania finansowe, sprawozdanie z działalności, oświadczenie o stosowaniu zasad ładu korporacyjnego, jeżeli przedstawiane oddzielnie, oraz sprawozdanie, o którym mowa w art. 19a ust. 4; oraz
- b) skonsolidowane sprawozdania finansowe, skonsolidowane sprawozdania z działalności, skonsolidowane oświadczenie o stosowaniu zasad ładu korporacyjnego, jeżeli przedstawiane oddzielnie, oraz sprawozdanie, o którym mowa w art. 29a ust. 4;

były sporządzane i ogłaszane zgodnie z wymogami niniejszej dyrektywy oraz, w stosownych przypadkach, z międzynarodowymi standardami rachunkowości przyjętymi zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1606/2002.”;

5) w art. 34 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3. Niniejszy artykuł nie ma zastosowania do oświadczenia na temat informacji niefinansowych, o którym mowa w art. 19a ust. 1, do skonsolidowanego oświadczenia na temat informacji niefinansowych, o którym mowa w art. 29a ust. 1, ani do odrębnych sprawozdań, o których mowa w art. 19a ust. 4 i art. 29a ust. 4.”;

6) w art. 48 przed ostatnim akapitem dodaje się akapit w brzmieniu:

„W sprawozdaniu rozważa się również — uwzględniając rozwój sytuacji w OECD i wyniki odnośnych inicjatyw europejskich — możliwość nałożenia na duże jednostki obowiązku sporządzania sprawozdania rocznego w podziale na kraje, dla poszczególnych państw członkowskich i państw trzecich, w których prowadzą one działalność, zawierającego co najmniej informacje na temat wypracowanych zysków, podatków zapłaconych od zysków oraz otrzymanych dotacji publicznych.”.

Artykuł 2

Wytyczne dotyczące sprawozdawczości

Komisja przygotowuje niewiążące wytyczne dotyczące metodologii raportowania informacji niefinansowych, w tym niefinansowych kluczowych — ogólnych i sektorowych — wskaźników wyników, z myślą o ułatwieniu odpowiedniego, użytecznego i porównywalnego ujawniania informacji niefinansowych przez jednostki. Prowadząc te działania, Komisja konsultuje się z odpowiednimi zainteresowanymi stronami.

Komisja opublikuje wytyczne do dnia 6 grudnia 2016 r.

Artykuł 3

Przegląd

Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie w sprawie wdrożenia niniejszej dyrektywy, dotyczące między innymi aspektów takich jak jej zakres, szczególnie w odniesieniu do dużych jednostek nienotowanych na rynku regulowanym, jej skuteczność oraz poziom zapewnianych wytycznych i metod. Sprawozdanie zostanie opublikowane do dnia 6 grudnia 2018 r., a w stosownym przypadku towarzyszyć mu będą wnioski ustawodawcze.

Artykuł 4

Transpozycja

1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy do dnia 6 grudnia 2016 r. Niezwłocznie powiadamiają o tym Komisję.

Państwa członkowskie stanowią, że przepisy, o których mowa w akapicie pierwszym, mają być stosowane do wszystkich jednostek objętych zakresem art. 1 w roku obrotowym rozpoczynającym się w dniu 1 stycznia 2017 r. lub w ciągu roku kalendarzowego 2017.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 5

Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 6

Adresaci

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia 22 października 2014 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

M. SCHULZ

Przewodniczący

W imieniu Rady

B. DELLA VEDOVA

Przewodniczący
